ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CARL OTTO LENZ της 13ης Ιουνίου 1989 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Α — Πραγματικά περιστατικά

1. Οι υποθέσεις επί των οποίων θα αναπτύξω τις προτάσεις μου αφορούν το ζήτημα αν τα διάφορα συστήματα πριμοδοτήσεως που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος[1] για διάφορες περιοχές της Κοινότητας συμβιβάζονται προς τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της ίσης μεταχειρίσεως και της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που καθιερώνονται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

2. Οι προσφεύγοντες των κυρίων δικών βάλλουν κατά των αποφάσεων του Office national interprofessionnel des viandes, de l'élevage et de l'aviculture (Ofival), που καθόρισαν το αντίστοιχο ύψος των πριμοδοτήσεων προς αντιστάθμιση της απώλειας του εισοδήματός τους στο πλαίσιο της παραγωγής πρόβειου κρέατος κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 1837/80. Θεωρούν ότι το ύψος των πριμοδοτήσεων και των εσόδων δεν τους καθιστά δυνατή την επίτευξη εισοδήματος αντιστοίχου προς την κατά εποχή καθοριζόμενη τιμή βάσεως. Για τον λόγο αυτό μειονεκτούν σε σχέση προς τους παραγωγούς της περιοχής 5, δηλαδή της Μεγάλης Βρετανίας, στους οποίους εξασφαλίζεται η επίτευξη της κατά εποχή καθοριζόμενης τιμής βάσεως, χάρη στη χορήγηση μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή.

3. Για τους λόγους αυτούς ζήτησαν από το καθού των κυρίων δικών τη χορήγηση μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή ή, επικουρικά, τη χορήγηση πριμοδοτήσεως της οποίας το ύψος υπολογίζεται βάσει της διαφοράς μεταξύ της επίσημης εθνικής τιμής αγοράς κατά την περίοδο εμπορίας των ζώων τους και της τιμής βάσεως που έχει καθορισθεί για την ίδια περίοδο.

4. Μετά την απόρριψη των αιτήσεων από το καθού των κυρίων δικών, τα Tribunaux administratifs της Dijon και της Amiens, στα οποία προσέφυγαν οι προσφεύγοντες των κυρίων δικών, υπέβαλαν στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα ως προς το ζήτημα αν τα άρθρα 5 και 9 του κανονισμού 1837/80 του Συμβουλίου συμβιβάζονται προς τις προαναφερθείσες αρχές της Συνθήκης ΕΟΚ.

5. Στο πλαίσιο των προτάσεών μου θα εξετάσω αποσπασματικά τις λεπτομέρειες των προδικαστικών ερωτημάτων, των παρατηρήσεων των διαδίκων κατά τη διαδικασία και της εν προκειμένω επίμαχης οργάνωσης αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος. Κατά τα λοιπά παραπέμπω στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Β — Ανάπτυξη

6. Ενόψει της ευρείας διατυπώσεως των ερωτημάτων των αποφάσεων περί παραπομπής και της εκτάσεως των παρατηρήσεων που κατατέ-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1837/80 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1980, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/029, σ. 150).

θηκαν από τους διαδίκους, θεωρώ σκόπιμο να οριοθετήσω εξαρχής το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας. Οι κύριες δίκες αφορούν το ζήτημα αν οι προσφεύγοντες μπορούν να ζητήσουν να τους χορηγηθεί πριμοδότηση υψηλότερη από εκείνη που καταβλήθηκε προς αντιστάθμιση της απώλειας του εισοδήματός τους. Επομένως, το ζήτημα αν η κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος συμβιβάζεται προς τις αρχές της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να εξεταστεί μόνο καθόσον η οργάνωση αυτή κωλύει τη χορήγηση υψηλότερης πριμοδοτήσεως. Παρέλκει η εξέταση των λοιπών αμφιβολιών ως προς το κύρος του κανονισμού 1837/80, οι οποίες δεν έχουν σχέση με την αξίωση των προσφευγόντων των κυρίων δικών, καθόσον το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να γνωματεύει στο πλαίσιο της εκδόσεως προδικαστικών αποφάσεων επί νομικών ζητημάτων που δεν σχετίζονται με την κύρια δίκη.

7. Στο πλαίσιο της αναπτύξεώς μου θα παρατηρήσω, καταρχάς, ότι διάφορες αποφάσεις που εκδόθηκαν από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου δέχθηκαν ότι επιτρέπεται η θέσπιση διαφορετικών συστημάτων πριμοδοτήσεως στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος. Παραπέμπω ιδίως στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1982, στην υπόθεση 106/81 [2] καθώς και στις δύο αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 1988 στην υπόθεση 61/86 και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 305/85 και 142/86 [3].

8. Με την απόφαση στην υπόθεση 61/86, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ειδικότερα ως προς την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του πρόβειου κρέατος, που δημιουργήθηκε με τον κανονισμό 1837/80, ότι δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί η πλήρης ολοκλήρωση των διαφόρων περιφερειακών αγορών, εξακολουθεί δε να τη χαρακτηρίζει μια κατάσταση προοδευτικής εξελίξεως προς μια ενιαία αγορά. Μπορεί μεν ο κανονισμός 871/84 [4] να κατάργησε την ύπαρξη τιμής αναφοράς για καθεμία από τις έξι περιοχές που προβλέπονται στην εν λόγω οργάνωση αγοράς, πλην όμως επί του παρόντος υφίστανται ακόμα διαφορές μεταξύ των διαφόρων αυτών περιοχών, η σπουδαιότερη από τις οποίες έγκειται στο γεγονός ότι μεταξύ των μέτρων στηρίξεως της αγοράς η μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή επιφυλάσσεται σε μια μόνο περιοχή, την περιοχή 5, δηλαδή στη Μεγάλη Βρετανία.

9. Πρέπει βέβαια να γίνει δεκτό ότι το κύριο ζήτημα στην υπόθεση 61/86 αφορούσε όχι το αν επιτρέπεται στα πλαίσια μιας κοινής οργανώσεως αγοράς η θέσπιση διαφορετικών μέτρων στηρίξεως της αγοράς, ένα από τα οποία εφαρμόζεται μόνο σε ορισμένη περιοχή της Κοινότητας, αλλά, αντίθετα, το ποια συμπεράσματα πρέπει να συναχθούν από την ύπαρξη του αποκλίνοντος αυτού συστήματος. Το Δικαστήριο έκρινε εντούτοις παρεμπιπτόντως, και τουλάχιστον για ορισμένη μεταβατική περίοδο, ότι μια κοινή οργάνωση αγοράς μπορεί να περιλαμβάνει μηχανισμούς στηρίξεως της αγοράς διαφοροποιημένους κατά περιοχές, όταν αυτό ανταποκρίνεται στις περιστάσεις. Το Δικαστήριο στηρίχθηκε στην επίσης προαναφερθείσα απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 1982, στην υπόθεση 106/81, με την οποία, επικαλούμενο το άρθρο 39, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, έκρινε ότι η Συνθήκη ΕΟΚ δεν αποκλείει καθόλου τη σταδιακή δημιουργία της κοινής οργανώσεως των

2 — Απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1982, Julius Kind KG κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (106/81, Συλλογή 1982, σ. 2885).

3 — Αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 1988, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Επιτροπής (61/86, Συλλογή 1988, σ. 431, και 305/85 και 142/86, Συλλογή 1988, σ. 467).

4 — Ο κανονισμός 871/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, για την τέταρτη τροποποίηση του κανονισμού 1837/80 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος και για την τροποποίηση του κανονισμού 950/68 περί του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 90, σ. 35).

γεωργικών αγορών, αλλά προβλέπει ότι κατά τη διαμόρφωση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που εφαρμόζονται στο πλαίσιό της λαμβάνονται υπόψη οι διαρθρωτικές και φυσικές διαφορές[5] των διαφόρων γεωργικών περιοχών, καθώς και η ανάγκη σταδιακής πραγματοποιήσως των καταλλήλων προσαρμογών.

10. Πριν εξετάσω το ζήτημα αν προβλήθηκαν στην παρούσα δίκη επιχειρήματα τα οποία, παρά την προαναφερθείσα νομολογία, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα άρθρα 5 και 9 του κανονισμού 1837/80 είναι ανίσχυρα, πρέπει να αναφερθώ συνοπτικά στα διάφορα μέτρα στηρίξεως των τιμών.

11. Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος προβλέπει επί του παρόντος τα εξής σταθεροποιητικά μέτρα:

— σύστημα πριμοδοτήσεων προς αντιστάθμιση της απώλειας του εισοδήματος των παραγωγών πρόβειου κρέατος (άρθρο 5)·

— μέσα παρεμβάσεως υπό μορφή ενισχύσεων για την ιδιωτική αποθεματοποίηση ή αγορών που πραγματοποιούνται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως για το νωπό πρόβειο κρέας (άρθρο 6)·

— *επιπλέον, για τη Μεγάλη Βρετανία,* χορήγηση μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή προβατοειδών (άρθρο 9).

12. Η μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή μπορεί να χορηγηθεί μόνον αν στη Μεγάλη Βρετανία δεν ελήφθη κανένα μέτρο παρεμβάσεως υπό μορφή αγορών που πραγματοποιούνται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως για το νωπό πρόβειο κρέας και αν οι τιμές που διαπιστώθηκαν στις αντιπροσωπευτικές αγορές της εν λόγω περιοχής είναι κατώτερες του « κατευθυντηρίου επιπέδου » που αντιστοιχεί στο 85 % της τιμής βάσεως που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1. Το ύψος της πριμοδοτήσεως ισούται προς τη διαφορά μεταξύ του κατά εποχή καθοριζομένου κατευθυντηρίου επιπέδου και της τιμής της αγοράς που διαπιστώθηκε στην εν λόγω περιοχή. Εξάλλου, η μεταβλητή πριμοδότηση σφαγής λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό της πριμοδοτήσεως προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος, διότι η πριμοδότηση προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος μειώνεται κατά το σταθμισμένο μέσον όρο των μεταβλητών πριμοδοτήσεων που πράγματι χορηγήθηκαν (άρθρο 5, παράγραφος 6).

13. Η απώλεια εισοδήματος αντιπροσωπεύει την εκάστοτε διαφορά μεταξύ της τιμής βάσεως και του αριθμητικού μέσου όρου των τιμών αγοράς που διαπιστώθηκαν σε κάθε περιοχή. Η πριμοδότηση προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος καθορίζεται εκάστοτε μετά το τέλος της περιόδου εμπορίας, ενώ η μεταβλητή πριμοδότηση σφαγής καταβάλλεται ήδη κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

14. Εξάλλου, αν υπολογιστεί απώλεια εισοδήματος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, λαμβανομένης υπόψη της προβλεπομένης εξελίξεως των τιμών αγοράς, μπορεί να επιτραπεί στα κράτη μέλη, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 1837/80, να χορηγούν προκαταβολή προς όφελος των παραγωγών πρόβειου κρέατος που βρίσκονται στις μειονεκτικές γεωργικές περιοχές. Το ύψος της ανέρχεται, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 3007/84 της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1984[6], καταρχήν, στο 30 % του

5 — Οι διαφορές αυτές εκτίθενται στο μέρος της αποφάσεως (υπόθεση 106/81) που περιέχει τα περιστατικά υπό Ι Α.

6 — Κανονισμός 3007/84 της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1984, περί λεπτομερειών εφαρμογής της πριμοδοτήσεως προς όφελος των παραγωγών πρόβειου κρέατος (ΕΕ L 283, σ. 28).

εκτιμώμενου ποσού της προβλεπομένης πριμοδοτήσεως.

15. Για την περίοδο 1986, ο κανονισμός 3728/86 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1986[7], καθόρισε πάντως το ύψος της προκαταβολής, κατ' απόκλιση από την προαναφερθείσα διάταξη, στο 75 % του ποσού της υπολογιζομένης πριμοδοτήσεως. Εξάλλου, με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1986 το Συμβούλιο επέτρεψε στη Γαλλική Δημοκρατία να χορηγήσει ενίσχυση του ίδιου ύψους και στους εκτροφείς προβατοειδών στις μη μειονεκτικές περιοχές[8].

16. Ενόψει του συστήματος στηρίξεως των αγορών που μόλις περιέγραψα, είναι σαφές ότι το καθού της κύριας δίκης απέρριψε τις αιτήσεις των προσφευγόντων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 9 του κανονισμού 1837/80: κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 η μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή μπορεί να χορηγείται μόνο στην περιοχή 5, δηλαδή στη Μεγάλη Βρετανία· το ύψος της πριμοδοτήσεως για την αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, βάσει της διαφοράς μεταξύ της τιμής βάσεως και του αριθμητικού μέσου όρου των τιμών αγοράς που διαπιστώνονται σε κάθε περιοχή, χωρίς εφαρμογή, πάντως, της τιμής αγοράς, όπως αυτή καθορίζεται κατά τον χρόνο πωλήσεως των ζώων.

17. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, καθώς και η Γαλλική Δημοκρατία, θεωρούν ότι αυτή η διαφοροποίηση των συστημάτων πριμοδοτήσεως συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, ιδίως σε βάρος των προσφευγόντων της κύριας δίκης. Η μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή που υπολογίζεται ανά εβδομάδα και καταβάλλεται σε συντομότατες προθεσμίες θα καθιστούσε δυνατό στους παραγωγούς, των οποίων η παραγωγή είναι « εκτός εποχής » (όπως οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης), να αντισταθμίζουν την πραγματική διαφορά μεταξύ των εγγυημένων τιμών και των τιμών της αγοράς κατά τον χρόνο εμπορίας των ζώων τους. Επειδή η αντισταθμιστική πριμοδότηση για την περιοχή 2 (Γαλλία) υπολογίζεται, αντίθετα, βάσει του ετήσιου αριθμητικού μέσου όρου των εθνικών εβδομαδιαίων τιμών αγοράς, ο « εκτός εποχής » γάλλος παραγωγός που πωλεί την παραγωγή του κατά τη διάρκεια εβδομάδας με τιμή αγοράς πολύ κατώτερη της τιμής βάσεως θα είχε τελικώς έσοδα πολύ χαμηλότερα του επιπέδου που εγγυάται η κατά εποχή καθοριζόμενη τιμή βάσεως, όπως καθορίζεται από τις κοινοτικές αρχές.

18. Εξάλλου, οι βρετανοί παραγωγοί ευνοούνται, επειδή εισπράττουν πριμοδότηση για τη σφαγή σε σχετικά σύντομες προθεσμίες, ενώ άλλοι παραγωγοί, όπως οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, αποκτούν αξίωση πριμοδοτήσεως μόνο μετά πάροδο της περιόδου εμπορίας.

19. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζουν, αντίθετα, την άποψη ότι η διαφορά μεταξύ των εφαρμοστέων ρυθμίσεων είναι δικαιολογημένη.

20. Η βρετανική αγορά παρουσιάζει χαρακτηριστικά διαφορετικά από εκείνα των αγορών των λοιπών περιοχών. Οι τιμές που διαπιστώνονται στην αγορά αυτή είναι πράγματι χαμηλότερες από εκείνες των λοιπών αγορών, λόγω των εισαγωγών καταγωγής τρίτων χωρών που εντάσσονται στα παραδοσιακά εμπορικά ρεύματα και φθάνουν στην Κοινότητα βάσει συμφωνιών που συνήφθησαν στα πλαίσια της ΓΣΔΕ.

7 — Κανονισμός 3728/86 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1986, που καθορίζει για τα κράτη μέλη την εκτιμώμενη απώλεια εισοδήματος καθώς και το εκτιμώμενο ποσό της πριμοδοτήσεως που καταβάλλεται ανά προβατίνα και ανά αίγα για την περίοδο 1986 (ΕΕ L 344, σ. 17).

8 — Απόφαση του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1986 για τη χορήγηση εθνικής ενισχύσεως υπό τη μορφή προκαταβολής από την πριμοδότηση ανά προβατίνα στον τομέα του πρόβειου κρέατος στη Γαλλία (ΕΕ L 382, σ. 3).

21. Η καταβολή της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας συνιστά κατά κάποιον τρόπο προκαταβολή επί της πριμοδοτήσεως προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος. Αλλά και οι παραγωγοί των μειονεκτουσών περιοχών θα μπορούσαν επίσης να εισπράξουν προκαταβολή, και μάλιστα υπό τη μορφή προκαταβολής ύψους 75 % της απωλείας εισοδήματος. Εξάλλου, κατά την περίοδο 1985/86, επετράπη στη Γαλλία να καταβάλει στους παραγωγούς των μη μειονεκτικών περιοχών την ίδια προκαταβολή ως κρατική ενίσχυση μέχρι το τέλος της αυτής περιόδου.

22. Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι οι παραγωγοί πρόβειου κρέατος της Κοινότητας απολαύουν της αυτής στηρίξεως του εισοδήματός τους, έτσι ώστε να μην παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

23. Το Συμβούλιο υπέβαλε εξάλλου στο Δικαστήριο υπολογισμό από τον οποίο εμφαίνεται ότι το συνολικό εισόδημα των προσφευγόντων της κύριας δίκης δεν αποκλίνει ουσιωδώς από το συνολικό εισόδημα ενός συγκρίσιμου παραγωγού πρόβειου κρέατος που ασκεί τη δραστηριότητά του στην περιοχή 5 (Μεγάλη Βρετανία).

24. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν αμφισβήτησαν τα δεδομένα του υποβληθέντος υπολογισμού, άντλησαν όμως από αυτά διαφορετικά συμπεράσματα. Ανέφεραν εξάλλου κατά την προφορική διαδικασία ότι σημασία δεν έχει να εξασφαλιστεί ίσο εισόδημα για τους παραγωγούς της Κοινότητας, αλλά να υπάρχει ίση και ελεύθερη πρόσβαση στα μέτρα στηρίξεως.

25. Μολονότι στην παρούσα δίκη ενδιαφέρει προπαντός η σύγκριση μεταξύ της πριμοδοτήσεως για την αντιστάθμιση της απωλείας εισοδήματος και της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή, πρέπει εντούτοις να τονιστεί ότι οι δύο αυτοί μηχανισμοί στηρίξεως της αγοράς δεν συνιστούν εναλλακτικά μέτρα, υπό την έννοια ότι το τελευταίο ισχύει για την περιοχή 5 (Μεγάλη Βρετανία), ενώ το πρώτο για τις λοιπές περιοχές της Κοινότητας. Διαζευκτικά προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1837/80 η μεταβλητή πριμοδότηση σφαγής για την περιοχή 5, αφενός, και η παρέμβαση υπό μορφή αγοράς νωπού πρόβειου κρέατος κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β), αφετέρου. Η πριμοδότηση για την απώλεια εισοδήματος μπορεί, αντίθετα, να χορηγηθεί σε όλες τις περιοχές της Κοινότητας. Ενόψει του αντισταθμιστικού μηχανισμού του άρθρου 5, παράγραφος 6, του κανονισμού 1837/80, η χορήγηση της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή στην περιοχή 5 συνιστά απλώς και μόνο ένα είδος προκαταβολής επί της πριμοδοτήσεως που πρέπει να καταβληθεί μετά πάροδο της περιόδου εμπορίας προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος.

26. Παρά την κατάργηση των διαφορετικών κατά περιοχές τιμών αναφοράς με τον κανονισμό 871/84, η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος συνιστά ακόμη και σήμερα το κοινό επιστέγασμα χωριστών οργανώσεων αγοράς. Κατά τις εξηγήσεις του εκπροσώπου της Επιτροπής, η μεταβλητή πριμοδότηση σφαγής έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει χαμηλές τιμές για τους καταναλωτές, ενώ το σύστημα παρεμβάσεως έχει ως σκοπό να στηρίξει το επίπεδο των τιμών που εισπράττουν οι παραγωγοί. Παρά μια ορισμένη σύγκλιση των τιμών αγοράς, την οποία είχε επισημάνει ο εκπρόσωπος της γαλλικής κυβερνήσεως, δεν πραγματοποιήθηκε ακόμα πραγματική ενοποίηση των οργανώσεων αγοράς. Η Επιτροπή επιδιώκει την ενοποίηση αυτή, μεταξύ άλλων, με τη σταδιακή

κατάργηση των μεταβλητών πριμοδοτήσεων για τη σφαγή μέχρι το τέλος του 1992[9].

27. Η ειδική ρύθμιση για την περιοχή 5 (Μεγάλη Βρετανία) μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένη ενόψει της προαναφερθείσας νομολογίας του Δικαστηρίου· στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, δηλαδή στις σημαντικά χαμηλότερες τιμές αγοράς στην περιοχή αυτή, που οφείλονται στις σημαντικές εισαγωγές πρόβειου κρέατος από τρίτες χώρες. Οι παραδοσιακές αυτές εισαγωγές εξασφαλίζονται με υποχρεώσεις που ανελήφθησαν στο πλαίσιο της ΓΣΔΕ, καθώς και με τη σύναψη συμφωνιών αυτοπεριορισμού, μεταξύ άλλων, με τη Νέα Ζηλανδία[10]. Εξάλλου, ελήφθησαν μέτρα για να πωλείται στη Γαλλία μόνο ελάχιστο τμήμα των εισαγωγών από τη Νέα Ζηλανδία. Από τη μέγιστη ποσότητα των 245 500 τόνων σφαγίων που καθορίσθηκε για το 1980, μόνο 3 500 τόνοι μπορούν, πράγματι, να εισαχθούν στη Γαλλία από το 1984, ποσότητα που μπορεί να προσαυξάνεται κατά 10 % για κάθε επόμενο έτος[11].

28. Είναι βέβαια ακριβές ότι μέρος της πριμοδοτήσεως προς αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος καταβαλλόταν ήδη στους παραγωγούς της περιοχής 5 (Μεγάλη Βρετανία) κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας υπό μορφή μεταβλητής πριμοδοτήσεως σφαγής, ενώ οι παραγωγοί των λοιπών περιοχών της Κοινότητας εισέπρατταν την πριμοδότηση μόνο μετά τη λήξη της περιόδου αυτής. Παρόλα αυτά οι παραγωγοί των λοιπών περιοχών της Κοινότητας επιτυγχάνουν στην αγορά υψηλότερο εισόδημα, λόγω της υψηλότερης τιμής αγοράς κατά τις πωλήσεις τους στην αγορά, ήδη κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας. Το γεγονός αυτό σχετικοποιεί σημαντικά το πλεονέκτημα των παραγωγών της περιοχής 5 (Μεγάλη Βρετανία). Η μεταβλητή πριμοδότηση σφαγής δεν εγγυάται στους παραγωγούς της περιοχής 5 (Μεγάλη Βρετανία) την επίτευξη εισοδήματος αντιστοίχου προς το ύψος της κατά εποχή καθοριζομένης τιμής βάσεως, όπως ισχυρίσθηκαν οι προσφεύγοντες των κυρίων δικών, αλλά μόνο εισόδημα του ύψους του κατευθυντηρίου επιπέδου που αντιστοιχεί στο 85 % της εν λόγω τιμής βάσεως. Πρέπει να επισημανθεί περαιτέρω ότι, τουλάχιστον στις περιοχές της Κοινότητας που χαρακτηρίζονται ως μειονεκτούσες, οι προκαταβολές μπορούν να καταβάλλονται και προ της λήξεως της περιόδου εμπορίας· το 1986 οι προκαταβολές αυτές ανέρχονταν στο 75 % του προβλεπομένου ύψους της πριμοδοτήσεως.

29. Επειδή, τέλος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού 1837/80, το συνολικό εισόδημα που προκύπτει από τα μέσα έσοδα που πραγματοποιούνται στην αγορά και από τις αντίστοιχες πριμοδοτήσεις για τους κοινοτικούς παραγωγούς πρόβειου κρέατος είναι, κατ' αποτέλεσμα, ίσο ανά μονάδα βάρους, η διαφοροποίηση κατά περιοχές των μηχανισμών στηρίξεως της αγοράς, στο πλαίσιο οργανώσεως της αγοράς που δεν έχει φθάσει ακόμη μέχρι την οριστική ενοποίηση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιωδώς διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των διαφόρων παραγωγών. Όταν, πάντως, προκύπτουν διαφορετικά αποτελέσματα, αυτό οφείλεται στο ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1837/80, η απώλεια εισοδήματος υπολογίζεται

9 — Βλέπε την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος (που υποβλήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 1988) (ΕΕ 1988, C 319, σ. 36).

10 — Βλέπε την απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Οκτωβρίου 1980 περί της συνάψεως συμφωνιών αυτοπεριορισμού με την Αργεντινή, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία και Ουρουγουάη στον τομέα του πρόβειου και αιγείου κρέατος (ΕΕ L 275, σ. 13).

11 — Απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 1984 για τη σύναψη της ανταλλαγής επιστολών που συμπληρώνουν τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για το εμπόριο των κρεάτων προβάτου, αμνού και αιγός, που αποτελεί διακανονισμό σχετικό με το πρώτο εδάφιο της ρήτρας 2 αυτής της συμφωνίας (ΕΕ L 187, σ. 75).

βάσει του αριθμητικού μέσου όρου των τιμών αγοράς που διαπιστώνονται σε κάθε περιοχή. Αν οι « εκτός εποχής » παραγωγοί πρέπει, επομένως, να υποστούν μη αντισταθμιζόμενη απώλεια εισοδήματος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αυτό μπορεί να συμβεί στους παραγωγούς όλων των περιοχών της Κοινότητας και όχι μόνον στους της Γαλλίας.

30. Οι προσφεύγοντες δεν μπορούν, πάντως, να αξιώσουν βάσει της Συνθήκης υψηλότερες τιμές αγοράς και ίσες πριμοδοτήσεις στηρίξεως της αγοράς, όπως ισχυρίσθηκαν κατά την προφορική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.

31. Επειδή από τις κύριες δίκες δεν συνάγεται καμιά ένδειξη για το ότι οι εν προκειμένω θιγόμενοι προσφεύγοντες έλαβαν μέρος στο ενδοκοινοτικό εμπόριο πρόβειου κρέατος ή στο εμπόριο με τρίτες χώρες ούτε για το ότι σκόπευαν να ασκήσουν παρόμοια δραστηριότητα, θεωρώ ότι δεν είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα ζητήματα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων ως προς το πρόβειο κρέας και του καθεστώτος του εξωτερικού εμπορίου. Δεν θεωρώ αναγκαία την απάντηση στα ζητήματα αυτά για την έκδοση αποφάσεως στις κύριες δίκες.

32. Συνοψίζοντας, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι από την παρούσα διαδικασία δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό, σε αντίθεση προς την προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου, να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού 1837/80.

Αν εντούτοις το τμήμα κλίνει προς διαφορετικό συμπέρασμα, συνιστώ την υποβολή του ερωτήματος στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου.

Γ — Συμπέρασμα

33. Προτείνω, επομένως, στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

« Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού 1837/80 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 871/84 του Συμβουλίου. »